

resor med handelsvaror. Brukas i motsats till Örlogsfartyg. — *Syn.* Kofferdifartyg.

HANDELSFLOTTA, f. 1. 1) Flotta af handelsfartyg. — 2) Samteliga ett lands handelsfartyg.

HANDELSFRIHET, f. sing. Frihet att idka handel utan inskränkningar och förbud för vissa varors ut- eller införsel, utan tryckande tullafgifter, monopoler o. s. v.

HANDELSFULLMÄKTIG, m. pl. — *mäktige*. (ursprungligen adjektiv) Person, befullmäktigad af en handlande eller ett handelshus att göra och låta i ett mål å dess vägnar.

HANDELSFÖRDRAG, n. 5. Fördrag, som avslutas emellan regeringar, rörande handeln emellan deras undersåter.

HANDELSFÖRENING, f. 2. Förening af de i hvarje stad bosatta handlande i och för handelsnäringsens förkofran.

HANDELSGREN, f. 2. Särskilt gren af handeln, särskilt slags handel.

HANDELSHUS, n. 5. Handelsrörelse, som idkas i stort, af grosshandlare ell. grosshandelsbolag.

HANDELSINSTITUT, händl'sinnstitút, n. 5. Läroanstalt för ynglingar, som skola egna sig åt köpmannayrket.

HANDELSKOLLEGIUM, händl'skällégiumm, n. 5. pl. — *gier*. Den afdelning af Stockholms stads magistrat, som handlägger ekonomiska ärenden rörande hufvudstadens handel. [— coll.—]

HANDELSKOLONI, händl'skoloni, f. 3. Koloni, anlagd i och för handelsbedrifvande på någon utländsk ort. [— coloni, —colonie.]

HANDELSKOMPANI, händl'skämpani, n. 5. Förening emellan flera köpmän för bedrifvande af något slags handel i stor skala, t. ex. Ostindiska kompaniet, Fiskerikompaniet, m. fl. [— kompani, —compagnie.]

HANDELSKONTOR, händl'skántör, n. 5. 1) En köpmans eller ett handelsbolags kontor. — 2) Se *Handelshus*. [— kontor, —comptoir.]

HANDELSMAGASIN, händl'smagasi'n, n. 5. Magasin, der handelsvaror förvaras och äfven ofta försäljas.

HANDELSMAN, m. 5. pl. — *män*. Mindre handlande, minuthandlande. Jfr. *Handlande*. — Gärdfarihandlande tituleras äfv. stundom för *Handelsmän*.

HANDELS- OCH NÄRINGS-DISKONT, ----- diskánt, m. 3. Den låneinrättning till understöd för handel och näringar, som är förenad med rikets ständers bank. [—discont.]

HANDELS- OCH SJÖFARTS-FONDEN, ----- fändngd'n, m. 3. sing. def. Allmän inrättning, hvars hufvudsakliga föremål är handels och sjöfartens skyddande och befrämjande, så väl inom som utom riket. Kallades tillföre Konvoj-Kassan.

HANDELSORT, **HANDELSPLATS**, m. 3. Ort, plats, der handel drifves. *God, dätlig h.*

HANDELSRESA, f. 1. Resa i handelsaffärer.

HANDELSRÅD, n. 5. Benämning i vissa utrikes städer på myndigheter, som handlägga handelsmål.

HANDELSRÄTT, m. 3. Se *Handelsdomstol*.

HANDELSRÖRELSE, f. 3. Bedrifvande af handel.

HANDELSKLEPP, n. 5. Se *Handelsfartyg*.

HANDELSKOLA, f. 1. Se *Handelsinstitut*.

HANDELSOCIETET, händl'ssosiétiét, f. 3. Förening emellan dem af de handlande i en stad, som drifva samma slags handel, t. ex. jernhandlare, klädeskramhandlare, kryddkramhandlare, di-versehandlare, m. fl.

HANDELSSTAD, m. 5. pl. — *städer*. Stad, som driver handel af någon viss betydighet. *God, dätlig h.*

HANDELSSTAT, m. 3. Stat, som driver betydande handel.

HANDELSUP, m. 2. Sup, som i minuthandel på vissa orter gifves en kund, då han gjort någon betydligare handel.

HANDELSSYSTEM, händl'ssystäm, n. 3. Det system, som af en regering följes med afseende å handeln inom landet och dess befrämjande.

HANDELSÄLLSKAP, n. 3. o. 5. Se *Handelskompani*.

HANDELSTERM, händl'stärmm, m. 3. Uttryck, som angår handel och dermed sammanhängande ämnen.

HANDELSTIDNING, f. 2. Tidning, som förnämligast upptager handeln rörande ämnen.

HANDELSTÖRG, n. 5. Se *Salutory*.

HANDELSTRAKTAT, händl'straktát, m. 3. Se *Handelsfördrag*. [— trac.—]

HANDELSVARA, f. 1. Vara, som är föremål för handeln eller af handlande hålles till salu.

HANDELSVETENSKAP, f. 3. Lära om ämnen, som med handeln hafva gemenskap.

HANDELSVÅG, m. sing. (fig.) Förhållandet emellan ett lands ut- och införsel.

HANDFALLEN, a. 2. neutr. — *et*. (Egentl.: som står med händerna nedfälda) Rådlös, försagd. *Stå heit h.* — *Syn.* Se *Rådlös*.

HANDFAST, a. 1. Som har styrka att hålla väl fast med händerna; stark, kraftfull. *En h. karl.* — *Syn.* Se *Stark*.

HANDFASTHET, f. 3. Egenskapen att vara handfast.

HANDFAT, n. 5. Fat att tvätta händerna uti. Kallas äfv. Tvättfat.

HANDEFIL, m. 2. Fil, som brukas för hand.

HANDFORMIG, a. 2. Som till formen liknar en hand.

HANDFÄSTE, n. 4. 1) Fäste för handen att hålla fast vid. — 2) Se *Handtåg*.

HANDFÄSTNING, f. 2. 1) Handslag, hvarigenom löfte, öfverenskommelse fordom befastades. — 2) Den muntliga konungaförsäkran, Sveriges regenter fordom afgävo; äfv. den hyllning, som landets inbyggare gäfvu en ny konung.

HANDGEMÄNG, händljemäng, n. 5. Strid med handvapen, på nära håll. *Komma, råka, vara i h.*

HANDGEVÄR, n. 5. Skjutgevär för hand, isynnerhet musköt.

HANDGRANAT, m. 3. (artil.) Kastkropp, som afskjutes med mörsare på mycket korta håll, laddad till sprängning och försedd med brandrör. Kastades fordom med hand, af grenadierer.

HANDGREPP, n. 5. Grepp, rörelse med handen vid handterande af verktyg, redskap, i och för med dem afsedda ändamål. *Känna h-en, hafva h-en inne*, väl förstå att handtera ett verktyg, redskap; (fig.) vara väl hemmastadd i en sak.

HANDGRIPLIG, a. 2. 1) Som göres, sker med handen eller händerna. *En h. tillrättavisning.* — 2) (fig.) Ganska tydlig, uppenbar, ögon-skenlig. *H-a skal.* — *Syn.* Se *Tydlig*.

HANDGRIPLIGEN, adv. Se *Handgripligt*.

HANDGRIPLIGHET, f. 3. Egenskapen att vara handgriplig.

HANDGRIPLIGT, adv. På ett handgripligt sätt.

HANDHACKA, f. 1. Åkerbruksredskap, som begagnas till rensning i raderna af ett land.